

Landskap: *Skåne* Upptecknat av: *Herman Nilsson*
 Härad: *V. Göinge* Adress: *Plattens 231, Hässleholm*
 Socken: *Skoby* Berättat av:
 Uppteckningsår: *1947* Född år *1877* i *Skåvlands förs.*

Hästar, hästhandel och hästskallar. s. 1-3.

Lu F. 56.

ACC. N:R

M. 10220:1.

Landskap:

Skåne

Upptecknat av:

Herman Nilsson

Härad:

Västra Götalands län

Adress:

Stallarna 23! Bässleholm

Socken:

Stoly

Berättat av:

Uppteckningsår:

1917

Född år

1877 i Skäppinds församling

L. U. F. 56. Hästar, Fästhuset, Hästskollar.

Hästen. Som var bondens tjänare i många år och var i de
 frem där de såtte värde på honom som ett med familjen, och
 när åldern kom så han blev ostänstos, så tog de och slaktade
 de honom, men den som utförde exekutionen var mindre
 ansedd person, det var häradets saktarens arbete, han var ju
 den som utförde nu tidens veterinärens arbete, men på platsen
 var ju alltid någon som inte var så nog i sitt görande
 och hållande, och en fattig med stor familj, slaktade
 en och annan häst, och tog det bästa av köttet, det andra
 begraves på en avsides plats. En äldre man berättade
 att på Höddala gård de hästar som slaktades där, de
 förslades till en avsides plats, vid Höddala ån, och lades
 i ån, och samma berättare sade att där samlades senare

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

LUF 56.

äb i hästsköven och blev goda älfångster platsen; och vid hästsköven. Ingen människra för några tiotal år tillbaka ville äta hästkött, och var där någon som åt det så räknades han som en "stojfjare". Det benämndes "hassa kött". Och då de började att äta hästkött så skulle de på ständsbövern vid sidan om köttet ha hästbenen med hästskoma på, ~~att visa~~ det var hästkött, och senare en plakat "häst kött är sälu". Jorddommen mot hästkött var insatt bland allmänheten, och till och med hänger i ännu bland en del.

Hästskallar, och hästben i ärepostar var säkrat som ett särdrag mot häst föremålet, det fram till stora släpstricker mellan pasterna. En drag som inte hör till, men jag skärver ned det. Här i Hästsköven var några av samhällets stöttepinnar, tre farrifver hade vars en villa vid Finja sjön med tomter intill varandra och hade båtar och fiskade i sjön vid åbrens läggning var de varandra behjälpliga. Den ene lade ut sin reu, och han hade innan han blivit bofast i Hästsköven varit "grishandlare".

Vid ålrevens uppdragning på morgnen var hans närmarde
granne honom behjälplig, och när han drog upp seeren, så förstå
kerof där var en "grisa tass" nästa en dito, och sedan en del
av huvudet m.m. men den f.d. grisa handtaren svar så när
för varje fängst han drog, hans närhjälpare sått och undrade hur
det kommit på prokarna, och han var så torr som häst.

Så det var som åreports förhållande ej något rekommenderande
för föremålet

En slaktare i Pätelöv i Stoby Socken blev gift
med en änka efter en slaktare vid namn Lke
Persson. Ankan benämndes "Luge Pär Lina".

Hon blev sedan gift med "Staubväs Pär".

Pär Stålborg. När de höllo blottor, från ut till
landvägen var en stycke väg, och där var rest en åreport
och bland lövverket hängde präst ben, och en hästa
skalle, och svinatessan, bruden ifråga hade ovänner

som hängt dessa ornamda ben i åreporten, som folket
sade sedan, "Da va oin grann åreports präbbon fletk."
ve sed brötlor = Bruden hade örnämnet "Pröbbon".